

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-469
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter, mr. R.J. Paris, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, leden en
mr. T.A. Tang, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 11 juni 2019
Ingediend door : Consumenten
Tegen : RNHB B.V., h.o.d.n. Roparco Hypotheken, gevestigd te Utrecht, verder te noemen de
Geldverstrekker
Datum uitspraak : 3 juni 2020
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Consumenten hebben in 2006 een hypothecaire geldlening afgesloten bij de (rechtsvoorganger van de) Geldverstrekker voor de koop van een recreatiewoning. Na de koop van de recreatiewoning hebben Consumenten ontdekt dat zij die niet permanent mochten bewonen en dat de oppervlakte van de bebouwing van het perceel niet is toegestaan. De (bijzondere) zorgplicht brengt met zich mee dat een geldverstrekker zijn cliënten dient te wijzen op de (financiële) risico's die zijn verbonden aan bepaalde producten. Naar het oordeel van de Commissie reikt de (bijzondere) zorgplicht van de Geldverstrekker niet zo ver dat hij Consumenten had moeten waarschuwen voor de risico's die zijn verbonden aan (de koop van) de recreatiewoning.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met bijlagen:

- het door Consumenten ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Geldverstrekker;
- de repliek van Consumenten;
- de dupliek van de Geldverstrekker;
- de verklaring van de vertegenwoordiger van Consumenten met betrekking tot de bindendheid van de klacht;
- de aanvullende reactie van Consumenten na de hoorzitting;
- de aanvullende stukken van de Geldverstrekker na de hoorzitting;
- de reactie van Consumenten daarop.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 19 december 2019 en zijn aldaar verschenen.

De enkelvoudige Commissie, onder voorzitterschap van mr. E.L.A. van Emden, heeft na de mondelinge behandeling beslist dat de klacht meervoudig zal worden behandeld. Aan de Commissie zijn de leden mr. R.J. Paris en mr. dr. S.O.H. Bakkerus toegevoegd.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Met het oog op de verkrijging van een hypothecaire geldlening (hierna: Geldlening) voor de aankoop van een recreatiewoning hebben Consumenten en de rechtsvoorganger van de Geldverstrekker (hierna gemakshalve ook als ‘de Geldverstrekker’ aangeduid) met elkaar op 16 december 2005 per telefoon gesproken.
- 2.2 Op 17 december 2005 hebben Consumenten de Geldverstrekker gevraagd om een hypotheekofferte. Op het aanvraagformulier dat Consumenten hadden ingevuld stond voor zover relevant:

“(…) *Opmerking: Betreft een recreatiewoning voor permanent gebruik als eenige woning. (…)*”

- 2.3 Ter verkrijging van de Geldlening hebben Consumenten een taxatie laten uitvoeren. In het taxatierapport (hierna: Taxatierapport I) stond voor zover relevant:

“(…)

B. OBJECT

Type object : *Vrijstaande recreatiewoning met tuin, ondergrond en water.*

(…)

E. VERANTWOORDING EN AANSPRAKELIJKHEID

(…)

2. Aansprakelijkheid

De taxatie is uitsluitend bestemd voor genoemd doel en genoemde opdrachtgever. Er wordt geen verantwoordelijkheid aanvaard voor enig ander gebruik of gebruik door anderen dan de opdrachtgever en (financiële) instellingen voor zover deze met name onder A en C zijn genoemd. Indien onder C geen instellingen zijn vermeld beperkt de aansprakelijkheid zich tot de opdrachtgever en de financiële instelling die op basis van dit rapport het object heeft gefinancierd.

(…)

H. OMSCHRIJVING OBJECT EN OMGEVING

I. Object

(…)

f. *Indicatie woonoppervlakte en inhoud* : *Woonoppervlakte circa 140 m2 Inhoud circa 380 m3*

(…)

M. PUBLIEKRECHTELIJKE ASPECTEN

(...)

a. Het object is bestemd voor gebruik als	: Recreatiewoning
b. Bijzondere vestigingseisen en/of gebruiks- en/of verkoopbelemmerende bepalingen	: De opdrachtgever dient zelf zorg te dragen voor een huisvestingsvergunning, echter is in deze niet van toepassing. (...)"

2.4 De Geldverstrekker heeft op 3 januari 2006 een offerte uitgebracht. In de door Consumenten ondertekende offerte stond voor zover relevant:

"(...)

Omschrijving product *Aflossingsvrije Krediethypotheek*

*Het betreft een eerste hypotheek van EUR 250.000,- op het navolgende onderpand:
het woonhuis cum annexis, staande en gelegen aan*

(...)

Nominale rente	• variabele rente	3,00% (1 ^e jaar) 3,50 % (na het 1 ^e jaar, gebaseerd op de huidige rentestand)
----------------	-------------------	--

Dit tarief wordt als volgt samengesteld:

<i>Standaardtarief</i>	<i>3,60%</i>
<i>Aangepast tarief</i>	<i>3,50%</i>
<i>Korting 1^e jaar</i>	<i>-0,50%</i>
<i>Uw tarief 1^e jaar</i>	<i>3,00%</i>

Omdat het aan u aangeboden hypotheekbedrag hoger is dan de standaard verstrekkingnorm, is een renteopslag van 0,2% van toepassing. Deze opslag is in het boven- en onderstaande tarief verwerkt.

(...)

De maandelijkse incasso is berekend op basis van de huidige variabele rente plus 0,5%. Hiermee weet u zeker dat u voldoende saldo hebt om uw rentebetaling te voldoen, indien de variabele rente gaat stijgen. Bovendien profiteert u op uw Robeco Direct Renterekening van spaarrente die een stuk hoger is dan de rente op een gewone betaalrekening.

(...)

U bent vrij in het aanwijzen van een taxateur, mits deze taxateur aan de eisen voldoet, die Robeco Direct stelt. (...)"

2.5 In september 2017 heeft de gemeente aan Consumenten per brief gevraagd om de bouwvergunning van de recreatiewoning over te leggen.

2.6 Op 25 juli 2018 vond op initiatief van de Geldverstrekker een hertaxatie plaats.

In het taxatierapport van 24 augustus 2018 (hierna: Taxatierapport 2) stond voor zover relevant:

“(…)

D. WAARDERING

(…)

Het object is per waardepeildatum getaxeerd op:

- Marktwaarde: € 142.000,-

(…)

Bijzonder uitgangspunt:

- uitgaande dat het object leeg en vrij van huur en gebruik(-srechten) geleverd wordt.

- Marktwaarde: € 1,- zegge: een euro

(…)

M. PUBLIEKRECHTELIJKE ASPECTEN

(…)

2. Bijzonderheden

Op basis van de geraadpleegde informatiebronnen (zie M.1) en zijn plaatselijke kennis acht de taxateur de volgende waardebeïnvloedende bijzonderheden vermeldenswaardig:

a. Vestigingseisen:

permanente bewoning is niet toegestaan.

Aan de huidige eigenaar is een persoonsgebonden gedoogbeschikking verleend op basis van het gemeentelijk beleid (PGB) om permanent het getaxeerde object te bewonen.

b. Gebruiksbelemmerende bepalingen:

de huidige oppervlakte van de bebouwing op het getaxeerde perceel is niet toegestaan.

Aan de huidige eigenaar is een persoonsgebonden ontheffing (PGO) verleend om de huidige woonoppervlakte van de bebouwing te handhaven.

c. Verkoopbelemmerende bepalingen:

permanente bewoning is niet toegestaan en de oppervlakte van de huidige bewoning past niet binnen het bestemmingsplan. Aan de huidige eigenaar is een persoonsgebonden ontheffing (PGO) verleend om de huidige woonoppervlakte van de bebouwing te handhaven en er is een persoonsgebonden gedoogbeschikking verleend op basis van het gemeentelijk beleid (PGB) om permanent het getaxeerde object te bewonen.

Bij verkoop zal de doelgroep slechts recreatief zijn en zal de huidige bebouwing, recreatieverblijf en overige bebouwing (volgens opgave van de gemeente in totaal circa 194m²), moeten worden teruggebracht naar in totaal 90m².

(…)

N. NADERE MEDEDELINGEN

Toelichting op D. Waardering

Bij de getaxeerde waarden is rekening gehouden met het feit dat de huidige gebruik (permanente bewoning) en huidige bebouwing (104 m² teveel bebouwd oppervlak) niet conform het bestemmingsplan is.

Bij verkoop dient rekening gehouden te worden met de mogelijkheden conform het bestemmingsplan. Daar de huidige woning gebouwd is als 1 geheel (niet in de loop der tijd uitgebreid/uitgebouwd), kan deze niet deels gesloopt worden zodat een als recreatiewoning bruikbaar deel resteert. Dit houdt in dat de huidige bebouwing geheel gesloopt dient te worden. (...)

- 2.7 Hierna hebben Consumenten, de vertegenwoordiger van Consumenten en de Geldverstrekker over en weer per brief en e-mail gecommuniceerd over de marktwaarde van de recreatiewoning en de hypotheekschuld. Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van het inmiddels gerezen geschil.

3 Vorderingen, klacht en verweer

Vorderingen van Consumenten

- 3.1 In de eerste plaats vorderen Consumenten een vergoeding tussen € 108.000,- en € 190.000,- vermeerderd met de wettelijke rente. In de tweede plaats vorderen Consumenten dat de Geldverstrekker de taxateur van Taxatierapport I (hierna: de Taxateur) aansprakelijk stelt dan wel hen bijstaat bij het aansprakelijk stellen van de Taxateur voor de door hen geleden schade. In de derde plaats vorderen Consumenten vergoeding van de 0,5% rente die de Geldverstrekker op grond van de offerte (zie overweging 2.4) gedurende de looptijd van de Geldlening heeft geïncasseerd. Verder hebben Consumenten in hun repliek gevorderd dat de onderhavige overeenkomst nietig wordt verklaard.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vorderingen steunen, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
- De Geldverstrekker heeft de op hem rustende (bijzondere) zorgplicht jegens Consumenten geschonden. Door Consumenten niet te waarschuwen voor de risico's die verbonden waren aan de Geldlening en de recreatiewoning heeft de Geldverstrekker Consumenten onnodig blootgesteld aan de risico's die hiermee verbonden waren.
  - De Geldverstrekker heeft de verstrekking van de Geldlening gebaseerd op een taxatierapport met onjuistheden over de toegestane oppervlakte van de bebouwing van het perceel, namelijk Taxatierapport I. Omdat de Taxateur zijn aansprakelijkheid jegens de Geldverstrekker heeft erkend, dient de Geldverstrekker te worden verplicht tot (het bijstaan bij) het aansprakelijk stellen van de Taxateur.
  - Consumenten hebben gedurende de gehele looptijd van de Geldlening 0,5% extra rente betaald die als buffer dient voor als de variabele rente gaat stijgen (hierna: Rentebuffer). De Geldverstrekker dient het bedrag dat is opgebouwd daarom aan hen terug te betalen.

Verweer van de Geldverstrekker

- 3.3 De Geldverstrekker heeft de stellingen van Consumenten gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4 Beoordeling

- 4.1 Het verst stekkende verweer van de Geldverstrekker is dat de vorderingen van Consumenten zijn verjaard. Dit verweer van de Geldverstrekker slaagt niet. De Commissie licht dit oordeel hierna toe.
- 4.2 De Commissie stelt voorop dat de Geldverstrekker bij zijn beroep op verjaring niet heeft aangeduid op welke verjaringstermijn hij zich beroept. De Commissie neemt aan dat hij doelt op de verjaring van de rechtsvordering tot schadevergoeding. Een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart op grond van artikel 3:310 lid I Burgerlijk Wetboek (BW) door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt. De verjaringstermijn van twintig jaren begint te lopen door het intreden van de schadeveroorzakende gebeurtenis, ook als de benadeelde van het bestaan van zijn vordering niet op de hoogte is. Uit het klachtdossier blijkt dat de Geldlening in 2006 is verstrekt. Dat betekent dat de verjaringstermijn van twintig jaar bij het indienen van de klacht bij Kifid nog niet was verlopen. De Commissie begrijpt hieruit dat de Geldverstrekker zich voor wat betreft de vordering tot schadevergoeding beroept op de verjaringstermijn van vijf jaren.
- 4.3 Het standpunt van de Geldverstrekker is dat Consumenten al geruime tijd weten dat de waarde van het onderpand van de Geldlening -de recreatiewoning- door het ontbreken van een bouwvergunning is gedaald.
- 4.4 Uit het klachtdossier is gebleken dat de problematiek omtrent de oppervlakte van de bebouwing in 2017 aan het licht is gekomen door de brief van de gemeente (zie overweging 2.5). Verder biedt het klachtdossier onvoldoende grond om aan te nemen dat Consumenten voor 2018 bekend waren of behoorden te zijn met de rol en de eventuele tekortkomingen van de Geldverstrekker. De Commissie volgt het verweer van de Geldverstrekker daarom niet.
- 4.5 Ten aanzien van de Rentebuffer heeft de Geldverstrekker aangevoerd dat Consumenten uit de belastingaangifte 2007 hadden kunnen en moeten opmaken dat de Rentebuffer niet meer werd ingehouden.

- 4.6 De Commissie vat het beroep op verjaring van de Geldverstrekker ten aanzien van de Rentebuffer op als een beroep op artikel 3:307 lid 1 BW. Ook dit beroep faalt. In dit artikel is bepaald dat een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis verjaart door verloop van vijf jaren nadat een vordering opeisbaar is geworden. Het is de Commissie niet duidelijk hoe Consumenten uit de belastingaangifte 2007 hadden kunnen opmaken dat de Geldverstrekker in dat jaar was gestopt met het incasseren van de Rentebuffer. De Geldverstrekker laat hier na het moment van aanvang van de verjaring te onderbouwen.
- 4.7 De Commissie zal daarom in het navolgende dan ook de klachtonderdelen inhoudelijk beoordelen.

Eerste klachtonderdeel: schending (bijzondere) zorgplicht

- 4.8 De vraag die ter beoordeling voorligt is of de Geldverstrekker de op hem rustende (bijzondere) zorgplicht heeft geschonden door Consumenten bij het verstrekken van de Geldlening in 2006 niet te waarschuwen voor de risico's die verbonden waren aan de Geldlening en de recreatiewoning.
- 4.9 De Commissie stelt voorop dat financieel dienstverleners, zoals de Geldverstrekker, mede gelet op hun maatschappelijke positie, een bijzondere zorgplicht hebben ten opzichte van hun cliënten, die onder meer met zich meebrengt dat zij cliënten dienen te wijzen op de risico's van bepaalde producten. De omvang van de zorgplicht is afhankelijk van de omstandigheden van het geval en de aard van de verleende dienst.
- 4.10 Ten aanzien van de problemen omtrent de permanente bewoning en de oppervlakte van de bebouwing van de recreatiewoning merkt de Commissie op dat het hier gaat om eigenschappen van de recreatiewoning. Zoals in 4.9 is overwogen, brengt de (bijzondere) zorgplicht met zich mee dat een geldverstrekker zijn cliënten dient te wijzen op de (financiële) risico's die zijn verbonden aan zijn producten. Naar het oordeel van de Commissie reikt de (bijzondere) zorgplicht van de Geldverstrekker niet zo ver dat hij Consumenten had moeten waarschuwen voor de risico's die zijn verbonden aan de permanente bewoning van de te kopen of gekochte recreatiewoning. Het had op de weg van Consumenten gelegen om als koper zelf onderzoek te doen naar de (eigenschappen van de) recreatiewoning en daarover advies in te winnen van een makelaar of een andere deskundige.
- 4.11 Over de Geldlening hebben Consumenten gesteld dat de Geldverstrekker de Geldlening niet aan hen mocht verstrekken omdat de Geldlening 125% van de aankoopwaarde van de recreatiewoning bedroeg.

Onder verwijzing naar het beleid van een bank in 2020 hebben Consumenten ook gesteld dat de Geldverstrekker de Geldlening niet aan hen had mogen verstrekken omdat de wanden en fundering van de recreatiewoning niet van steen waren.

- 4.12 De Geldverstrekker heeft onweersproken gesteld dat een deel van de Geldlening bestemd was voor de verbouwing van de recreatiewoning. De schuldmarktwaardeverhouding na verbouwing was volgens de Geldverstrekker 93,3% en de verhouding van de hypotheekschuld ten opzichte van de executiewaarde na verbouwing was 106,4%. Volgens de Geldverstrekker was een dergelijke schuld-marktwaardeverhouding in die tijd gebruikelijk, binnen de wettelijke kaders en financieringslastnormen en conform zijn beleid. Daarnaast heeft de Geldverstrekker aangevoerd dat hij destijds geen nadere eisen aan de financiering van een recreatiewoning stelde.
- 4.13 Niet gesteld en ook niet is gebleken dat een dergelijke schuld-marktwaardeverhouding in 2006 in strijd was met enige verplichting. De Commissie volgt Consumenten daarom op dit onderdeel van de klacht niet. De verwijzing naar het beleid van een (andere) bank uit 2020 kan Consumenten niet baten. De Geldverstrekker heeft de Geldlening immers in 2006 en niet pas in 2020 verstrekt en daarnaast is het door Consumenten genoemde beleid van een andere organisatie dan Geldverstrekker. Consumenten hebben verder nog opgeworpen dat zij niet in aanmerking kwamen voor hypotheekrenteaf trek. Deze stelling is voor de Commissie niet te begrijpen. De recreatiewoning werd immers permanent door Consumenten als hoofdverblijf bewoond.
- 4.14 De Commissie concludeert dat niet is komen vast te staan dat de Geldverstrekker de op hem rustende (bijzondere) zorgplicht jegens Consumenten heeft geschonden.

Tweede klachtonderdeel: aansprakelijkstelling van de Taxateur

- 4.15 Consumenten hebben verder gesteld dat de Geldverstrekker moet worden verplicht tot (het bijstaan bij) het aansprakelijk stellen van de Taxateur. In dit verband verwijzen Consumenten naar hetgeen onder letter E sub 2 van Taxatierapport I (zie overweging 2.3) is vermeld en de omstandigheid dat de Geldlening is verstrekt op grond van Taxatierapport I. Uit Taxatierapport 2 (zie overweging 2.6) is gebleken dat Taxatierapport I onjuistheden bevat over de toegestane oppervlakte van de bebouwing van het perceel.
- 4.16 Het verweer van de Geldverstrekker is dat de onjuistheden in Taxatierapport I hem niet kunnen worden aangerekend omdat Consumenten in 2005 zelf de Taxateur hebben gekozen en zelf die Taxateur opdracht hebben gegeven voor de taxatie. De Commissie volgt dit verweer. Uit de offerte blijkt immers dat Consumenten vrij waren in hun keuze voor een taxateur (zie overweging 2.4). De Geldverstrekker had geen bemoeienis met die keuze. Hem treft dan ook geen verwijt voor eventuele fouten van de Taxateur.

Bovendien ontbreekt een wettelijke bepaling of contractuele verplichting die de Geldverstrekker verplicht tot (het bijstaan bij) het aansprakelijk stellen van de Taxateur.

Derde klachtonderdeel: de Rentebuffer

- 4.17 In het derde klachtonderdeel hebben Consumenten gesteld dat de Geldverstrekker de Rentebuffer conform de getekende offerte (zie overweging 2.4) gedurende de gehele looptijd van de Geldlening heeft geïncasseerd. Dit bedrag was volgens Consumenten verwerkt in het termijnbedrag dat maandelijks door de Geldverstrekker werd geïncasseerd. Het standpunt van de Geldverstrekker dat hij in 2007 is gestopt met het incasseren van de Rentebuffer is volgens Consumenten onjuist.
- 4.18 De Geldverstrekker heeft geen stukken kunnen overleggen die wijzen op mondelinge of schriftelijke communicatie over het stopzetten van de incasso van de Rentebuffer in 2007. Daarnaast beschikt hij niet (meer) over de administratie over het jaar 2006. Volgens de Geldverstrekker hadden Consumenten uit de door hem verstrekte overzichten, jaaropgaven en de belastingaangifte 2007 kunnen opmaken dat de Rentebuffer vanaf 2007 niet meer is geïncasseerd. Verder hadden Consumenten, volgens de Geldverstrekker, inzicht en toegang tot de rekening waarop de Rentebuffer werd gestort. In dit verband verwijst de Geldverstrekker naar de omstandigheid dat Consumenten het restantsaldo van € 1.009,13 in 2017 hebben opgenomen. Omdat de Geldverstrekker niet heeft kunnen vaststellen dat er met Consumenten is gecommuniceerd over de Rentebuffer heeft hij in de dupliekfase aangeboden om Consumenten te compenseren voor een bedrag dat volgens hem gelijk staat aan twee jaar opgebouwde rente, namelijk € 2.500,-.
- 4.19 Van inzicht en toegang tot de rekening van de Rentebuffer is volgens Consumenten geen sprake geweest. In 2017 hadden Consumenten contact met de Geldverstrekker over hun beleggingsrekening en toen kwam de rekening waarop de Rentebuffer stond ter sprake. Hierna hebben Consumenten met hulp van de Geldverstrekker het saldo van € 1.009,13 overgeboekt naar hun eigen bankrekening.
- 4.20 Na de hoorzitting is de Geldverstrekker in de gelegenheid gesteld om tegenbewijs te leveren dat hij vanaf 2007 de Rentebuffer niet heeft geïncasseerd. De Geldverstrekker heeft overzichten overgelegd met de rentebrieven die hij de eerste maand van ieder kwartaal naar Consumenten heeft gestuurd. Hieruit blijkt dat hij vanaf 2007 geen Rentebuffer in rekening heeft gebracht bij Consumenten. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Geldverstrekker hiermee voldoende aannemelijk gemaakt dat de Rentebuffer vanaf 2007 niet in rekening is gebracht. Bij gebrek aan bewijzen in het voordeel van Consumenten, is niet komen vast te staan dat Consumenten ook vanaf 2007 de Rentebuffer hebben betaald.

4.21 Uit overweging 4.18 volgt dat niet kan worden vastgesteld dat de Geldverstrekker aan Consumenten heeft bericht over het stopzetten van de Rentebuffer. Dit gebrek aan communicatie heeft Consumenten echter geen schade berokkend. Daarbij komt dat Consumenten het restantsaldo van € 1.009,13 in 2017 hebben opgenomen. De Commissie ziet daarom geen reden om op dit onderdeel tot het opleggen van een schadevergoeding over te gaan.

Slotoverweging

4.22 Hiervoor is gebleken dat de klachtonderdelen niet slagen. Evenmin valt in te zien in welk opzicht de Commissie de overeenkomst nietig zou moeten verklaren. De vorderingen van Consumenten zullen daarom worden afgewezen.

5 Beslissing

De Commissie wijst de vorderingen af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.